

(gelber Ocker) imenuje. Vsa ta zmes se dene v škatlje, da se strdi in potem shrani.

Rabi se pa tako-le: 1 funt te zmesi se raztopi v 2 bokalih in pol vrele vode in meša tako dolgo, da je vse kakor sok. Še topla ta zmes se s penzeljnom pomaže po tleh. V nekoliko urah se popolnoma posuši, in zdaj, ko je vse suho, se tla drgnejo s krtačo, ki je za likanje tal napravljena, in potem se tla še s kako kosmato volnato stvarjo polikajo, da se svetijo. Za eno sobo je potreba pol funta te zmesi, ktera trpi 6 mesecev.

S to zmesjo tudi slabotni ljudje lahko likajo tla; tla se svetijo kakor luč, in rumena ali rjava barva, ktera se stanovitno drži tal, je veliko cenejša kakor tekoči lak; pa tudi stanovitno je to bolj, kakor vsaka druga likarija.

Natoroznanske stvari.

Kako tudi živina izbira rastline.

Bog živini ni dal pameti kakor jo je dal človeku, da se podučén sam lahko varuje škodljivih ali celo na smrt strupenih rastlin in zelišč. Vendar je modri Stvarnik pamet namestil z nekim nagonom, ki ga je vcepil naturi živinski, da se zdržuje, kar ji je škodljivo, in sega le po tem, kar ji dobro tekne. Ker živina nima, kakor človek, varha, ki bi ji veleval: „to jej, tega ne!“ zato ji je poseben nagon (instinkt) zvest varh.

Visokoučeni K. Line je po 2314 skušnjah našel, da goveda jedó 276 rastlin, 218 pa se jih ne dotaknejo, — ovce jedó 387 rastlin, 141 pa ne, — kozé jedó 449 rastlin, za 126 ne marajo, — konji jedó 262 rastlin, pred 212 se jim gnjusi, — prešičem je le 72 zelišč všeč, za 171 ne marajo.

Cesarske postave.

Nova poštna postava.

Po cesarskem ukazu od 21. januarja 1867. leta se je tarifa za to, kar se po cesarski vožni pošti pošilja, nekoliko znižala, in posebno je za pošiljanje denarja po pošti nova naprava prav ugodna, po kateri še pisma ni treba, ako hoče kdo komu denarja poslati. Ta naprava so poštné nakaznice (Post-Anweisungen), ki so 15. dne sušca t. l. vpeljane bile.

Če tudi se večí zneski kakor le do 25 gld. lahko pošiljajo po teh nakaznicah, vendar je pošiljanje denarja do 25 gold. po tej poti najbolj priročno.

To se pa tako-le godí:

Ako hočeš denarja od 1 do 25 gld. komú po pošti poslati, pa nočeš mu pisma pisati, pisma pečatiti in drugih sitnosti imeti, greš na pošto, pa rečeš, da hočeš toliko in toliko goldinarjev in krajcarjev po poštni nakaznici poslati.

Ko si izročil denar, prejmeš zastonj nakaznico, na katero se zapiše denarni znesek, — komú se pošlje, — in kdo ga pošlje. Na to izkaznico, s katero pošlješ do 25 gold., pritisneš le pismeno marko za 10 novih krajc. S tem je vse plačano: poštnina in sprejemnica (recepise) in še nobenega družega pisma ti ni treba. Tisti, komur denar pošlješ, že morebiti tako vé, čemu mu pošlješ denar; ako pa ne vé, mu na nakaznici to lahko zapišeš, zakaj na desni strani stoji napis: „Ime in stanovanje pošiljalca“ . . . „plačilo se nanaša na moje pismo od . . .“ ali „na Vaš račun od . . .“

Da si denar po pošti na tej poti poslal, to ti pošta potrdi s pobotnico (kvitanco).

Ta naprava je v našem cesarstvu nova, v družih državah pa že veliko let navadna. Za pošiljanje denarja je velika polajšava.

Samo velikih zneskov po teh izkaznicah pošiljati na male pošte, bi utegnilo takrat zamudno biti, ako, postavimo, v Ljubljani oddaš po nakaznici 300 gld., ki jih ima mala pošta v Črnomlju ali kje drugje izplačati, pa jih v tistem hipu ne more, ker jih nima; pri takih okoliščinah bo treba sprejemniku toliko časa čakati, da pošta sprejme denar. To je v 5. opazki teh poštnih nakaznic rečeno, da vsak vé, ako bi denarja brž ne dobil.

Nobenega zadržka pa se ni bati pri malih zneskih, in zato je pošiljanje denarja po nakaznicah priporočila vredno.

Slovensko slovstvo.

* *Lira Sionska*. Napevi cerkvenih pesem, zložil France Gerbic v Pragi.

Z razposlanima dvema listoma, to je, za mesec avgust in oktober, ki sta poprej zaostala, pa ravnokar zdaj na svetlo prišla, je dovršen celi 1. zvezek lepega dela, ki se ga je lotil izdatelj, trdni naš muzik gosp. Fr. Gerbic. V 12 listih, ki delajo 1. tečaj, nahajamo 61 pesem za različne prilike in cerkvene godove. Cena vsem skupaj je le 2 gold. Kako malo krajcarjev za toliko izvrstnega blaga! Na zavitku pa nahajamo sledeče naznanilo gosp. skladatelja:

Mnogo opravila in okoliščine me sedaj zadržujejo dalje izdavat *„Liro Sionsko.“* Prestati mora toraj za toliko časa, dokler bom zopet utegnil jo nadaljevati. Naj mi toraj nihče ne pošilja naročnine na II. tečaj, predno ne razglasim, da pričnem delo zopet izdajati. — Kdor želi I. tečaj *Lire Sionske*, ga še lahko dobí; cena mu je 2 gold. Kdor bi si želel za ta tečaj še posebnega zavitka na barvanem papirji, ga lahko dobí, ako pošlje 10 kr. za razpošiljavne stroške; zraven se mu tudi list II. (februar) lahko priloži še enkrat, ako je morebiti dobil vprvič kak nerazložno tiskan eksemplar tega čísla.

V Pragi 1. marca 1867.

Zabavne stvari.

Francozi v Bobovcu.

Burka za kratek čas.

Spisal Š a k.

(Dalje.)

Pa kdo bo šel vohat in zalezovat sovražnikov pe-soglavcev, kateri še utegnejo žreti same ljudi? — to bilo je drugo vprašanje. Toliko srčnosti, tega ne smemo zamolčati, ni bilo v nobeni bobovski koži, da bi si bil upal kdo podati vragom v kremplje; dobro znan bil jim je pregovor: „Kdor nevarnost ljubi, bode ga konec v njej.“ Naposled premotijo vendar-le dva hlapca, obečavši jima zlate gradove in nove prazniške škornje; revno hlapce mora pač mnogokrat za svojega gospodarja seči v ogenj po pečene hruške. Na videz srčna udarita jo hlapca proti vasi, vsak po drugi poti; skoro naredí se noč, črna temna noč, da bi se dala šlatati, in konec je bil Bobovčanom nesrečne cvetne nedelje leta 1797.

Kaka pa se je godila tačas, ko so se klatili po goščavah njegovi sinovi in hčerke, glasovitemu Bobovcu? Se je razsiral mar v prah in pepel, ali so jo potegnili Francozi z njegovimi velikanskimi zakladi? O kaj pa še! Stal ali prav za prav čepel je po svoji stari šegi v svojem kotiču mirno, kakor že pred pet sto leti. Le